

Grundsætninger kunne komme til at gjøre sig gjældende. — Men lad nu ogsaa være, at det var rigtigt, at det, at have en Hær, vilde være et Paaskud for Fjenden, saa er det dog aabenbart, at det, ikke at have nogen Hær, vilde være et endnu mere gheldigt Paaskud for Fjenden til at bemægtige sig Landet (Hør!). Saa vilde han kunne sige: Der lever der en Hob Mennesker, som have opgivet sig som Nation, som ikke synes at have nogen Forestilling om, at de have visse Pligter ligeoverfor, hvad der kaldes Fædrelandet, som lade deres unge Mandskab gaae og drive hen, istedetfor at lære dem Vaabenbrug og uddanne dem til Krigere. I Civilisationens Navn — det er netop dens Navn, man vilde paaberaabe sig ved denne Leilighed —, i Civilisationens Navn ere vi nøbte til at lære disse Mennesker de Dyder, som de ikke kjende; vi maae sørge for, at ogsaa de hde deres Bidrag til Civilisationens Fremme. Dette Raisonnement vilde en Fjende fuldt saa vel, fuldt saa berettiget kunne benytte. — Ja, naar der var Noget, der meente, at man skulde danne en Hær for at gjøre Erobringer, saa kunde den megen Tale om det Taabelige i at holte Hær muligvis være rigtig; men derom er her jo slet ikke Spørgsmaal; her er kun Tale om Noget, som er saa overordentlig simpelt og naturligt, at det er ufatteligt, at Noget kan ville opponere herimod; her er kun Tale om, hvad der saa at sige skeer hver Dag, nemlig, at den Mand, der har en Hytte eller et Huus, søger at værne derom saa godt, han formaaer. Det er det Eneste, man forlanger. Her er jo ikke Tale om at danne Krigsflarer, der skulde drage ud paa Vikingetog og gjøre Erobringer; her stilles kun den naturlige Fordring, at man søger at forsvare sig, saa godt man kan. Men, siger man, er det dog ikke taabeligt at offere alle disse Menneskeliv, naar man dog kan forudssee Resultatet? Ja, det vilde være taabeligt at fremkalde en saadan Situation, men det er ikke taabeligt, at modtage den. Det er en simpel Pligt, det er en Nødvendighed, hvorfor man maa byie sig; see, hvad see vil. — Det er i det Hele taget ikke saa forfærdeligt at døe paa Valpladsen; det er Noget, der er i alle Maader ligesaa behageligt,

som at ligge i sin Seng og døe af Skræf, eller fordi man har forspiist sig i alle disse Millioner, — men det er i ethvert Tilfælde nok saa hæderligt. — Lad os antage, at vi læse i et Lands Historie om en lang Periode, om 100 Aar, hvor Folket har levet — uden at betale Skatter — i et overordentligt Velvære, hvor den ene Slægt efter den anden har seet Individerne spise rigtigt godt, blive tykke, fede, gamle og omsider døe, — eller vi læse om et Slag, der kun har været i nogle faa Timer, — det behøver ikke at have været et vundet Slag, men et hæderligt Slag, et Slag, hvor Mod, Tapperhed og Dhygtighed har vidst at gjøre sig gjældende. Sæt, at man gav os Valget her imellem for vort Lands Historie, at man spurgte os, om vi vilde vælge de mange Aar eller de faa Timer? Jeg troer, at Enhver, der elsker Danmarks Eftermæle, han vil svare: Jeg vælger Timerne!

Kjær: Mine Herrer! Naar jeg drifter mig til at tage Ordet i en saa omfattende Sag som den foreliggende, er jeg ingenlunde blind for, at jeg som Lægmand kan have ondt ved for min Tanke og for mit Blik at klare alle de Enkeltheder, der frembyde sig, naar man gjennemgaaer de trykte Bøger, her foreligge, men vi ere jo, som anført af det ærede Medlem for Ribe Amts Ade Valgfreds (Zermansen), kaldede til her i denne Sal at tage en Beslutning i saa Henseende, og det maa da ogsaa være enhver Mandts Pligt, hvad enten han er læg eller lærd, at søge at trænge ind i Sagen, at stille Enkelthederne frem for sig saa godt, han formaaer, og at tage en Beslutning om, hvorledes han vil stille sig i det afgjørende Dieblif. Ibet jeg har dristet mig til ogsaa at give min Mening tilkjende om det foreliggende Lovforslag, vil jeg bede de Herrer være lidt overbærende, hvis jeg i enkelte Punkter skulde have en Mening, som er afvigende fra Deres, thi De maae være overbeviste om, at dette ikke er begrundet i ond Villie enten imod Krigsministerens eller Commissionens Forslag, eller imod, at Danmark for Fremtiden skal have et Forsvar. Jeg er ligesaa gjennemtrængt som Noget af Tølelsen af, at det danske Folk, hvis det skal vedblive at være til, og hvis det vil